

Sondag. De klädningur vi sjelfva
hyll, satte vi på oss för första gången,
de voro vackrare, än jag trott. I det
vackraste väder företogo vi en vandring
genom skogarne. Wangel och jag
voro sist, han hjälpte mig i den värsta
klätningen och var mera ordlig för min
fot än jag sjelf. På den här tågen
tänker jag ofta som en af de tre lugna
under sommarn. De voro på middag
hos oss. Jag satt bredvid Josen, han
har den vackraste mun man kan
se - ja de'är en vacker pojke till
och hället. De lofvade att vara
byggliga mot oss om vi komma till
Stockholm. Senare på qvällen stod